

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 422

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 95 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	2–5
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
248.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta Rusu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății	5
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
847.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 414/2020 privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei.....	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Primarul Municipiului Târgu Jiu și Unitatea Administrativ-Teritorială Târgu Jiu în Dosarul nr. 5.172/95/2017 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 62D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 286D/2018, nr. 287D/2018 și nr. 514D/2018, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de aceiași autori în dosarele nr. 5.170/95/2017/a1*, nr. 5.724/95/2017 și nr. 5.746/95/2017 ale aceleiași instanțe.

4. La apelul nominal efectuat în dosarele nr. 286D/2018, nr. 287D/2018 și nr. 514D/2018 se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 286D/2018, nr. 287D/2018 și nr. 514D/2018 la Dosarul nr. 62D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că dispozițiile de lege criticate au în vedere statutul special al funcționarului public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 1 din 4 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.172/95/2017/a1, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal**, admitând recursul împotriva Încheierii din 15 decembrie 2017 pronunțate de Tribunalul Gorj în Dosarul nr. 5.172/95/2017, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale, **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (3) din**

Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instituția Primarului Municipiului Târgu Jiu și Unitatea Administrativ-Teritorială Târgu Jiu, pârâți în cauza de contencios administrativ, având ca obiect soluționarea cererii de anulare a dispozițiilor emise, în temeiul art. 85 din Legea nr. 188/1999, de pârâții — autori ai excepției de neconstituționalitate prin care li s-au imputat reclamanților — funcționari publici sume de bani reprezentând prejudicii aduse instituției.

8. Prin Încheierea din 14 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.170/95/2017/a1*, prin Încheierea din 16 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.724/95/2017, și prin Încheierea din 9 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.746/95/2017, **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instituția Primarului Municipiului Târgu Jiu și Unitatea Administrativ-Teritorială Târgu Jiu, pârâți în cauze de contencios administrativ, având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a dispozițiilor emise, în temeiul art. 85 din Legea nr. 188/1999, de pârâții — autori ai excepției de neconstituționalitate prin care li s-au imputat reclamanților — funcționari publici sume de bani reprezentând prejudicii aduse instituției.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate îngăduiesc nelegal posibilitatea de recuperare a prejudiciului de la funcționarul public, prin limitarea dreptului conducătorului instituției de a emite dispoziția de imputare într-un termen de 3 ani de la data producerii pagubei. Astfel, potrivit art. 117 din Legea nr. 188/1999, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice. Or, art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii prevede că *„Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...] în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator”*. Or, data nașterii dreptului la acțiune este data la care angajatorul a luat cunoștință de prejudiciul cauzat de către salariat, în conformitate cu art. 2.523 din Codul civil, potrivit căruia *„Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui”*.

10. Se susține că dispozițiile de lege criticate conduc la lipsirea de efecte ale unor prevederi din legislația instituțiilor de control extern. Astfel, instituții precum Curtea de Conturi sau organe de inspecție financiară cu atribuții de control al execuției bugetului instituțiilor bugetare constată prejudicii după cei 3 ani de la producerea lor, însă aceste prejudicii nu mai pot fi recuperate de la funcționarii publici responsabili, întrucât aceștia sunt protejați de dispozițiile de lege criticate.

11. Prin stabilirea începutului termenului de prescripție de la momentul producerii pagubei, iar nu de la momentul luării la cunoștință a pagubei, se contrazice însuși scopul prescripției, aceasta fiind o sancțiune a pasivității în apărarea dreptului subiectiv, însă nu poate fi vorba despre o apărare a dreptului fără a avea cunoștință de existența acestuia. Mai mult, se susține că, în speță, funcționarii publici a căror răspundere s-a angajat sunt chiar funcționari publici de conducere cu atribuții de a constata pagubele produse patrimoniului instituției. Prin urmare, art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 nu este previzibil, nefiind suficient de clar și de precis pentru a putea fi aplicat, și se impune armonizarea acestuia cu art. 2.528 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia *„Prescripția dreptului la acțiune în repararea unei pagube care a fost cauzată printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea”*.

12. Se mai susține că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 16 din Constituție, întrucât instituie o diferență de tratament juridic între salariați și funcționarii publici în ceea ce privește momentul de la care se calculează termenul de prescripție, având ca rezultat încălcarea dreptului instituției publice de a-și reîntregi patrimoniul.

13. De asemenea se susține încălcarea art. 136 alin. (2) din Constituție referitor la proprietatea publică, în sensul că restricția impusă de textul criticat face imposibilă ocrotirea proprietății publice constituite din bugetul instituției publice care a fost prejudiciat de fapta funcționarului public.

14. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, având în vedere statutul special al funcționarilor publici. Totodată, consideră că, în concordanță cu art. 136 din Constituție, modurile și mijloacele efective de ocrotire a proprietății publice rămân la opțiunea exclusivă a legiuitorului.

15. **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece reglementarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici în materia raporturilor de muncă, prin norme juridice speciale, distincte față de cele de drept comun, nu poate reprezenta o încălcare a principiului egalității. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Avocatul Poporului**, exprimându-și opinia în dosarele nr. 286D/2018 și nr. 287D/2018, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi. Cât privește termenul de 3 ani de la data producerii pagubei, consideră că acesta este un termen rezonabil pentru constatarea pagubei, având în vedere că instituția publică are la dispoziție mai multe instrumente pentru verificarea regulată a patrimoniului, având și obligații legale în acest sens.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: *„Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.”* Curtea constată că, ulterior sesizării sale, dispozițiile criticate din Legea nr. 188/1999 au fost abrogate prin art. 597 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, aceeași soluție legislativă fiind cuprinsă, în prezent, în art. 500 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, potrivit căruia: *„Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.”* Însă, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece acestea reprezintă temeiul juridic al dispozițiilor de imputare emise în anul 2017, dispoziții a căror anulare constituie obiectul cauzelor de contencios administrativ în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În concluzie, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

21. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și în art. 136 alin. (2) privind proprietatea publică.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 85 din Legea nr. 188/1999 face parte din capitolul VIII — *Sancțiunile disciplinare și răspunderea funcționarilor publici* și reglementează procedura angajării răspunderii patrimoniale a funcționarului public. Astfel, potrivit acestui text de lege, repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice — în situația pagubelor produse cu vinovăție sau pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit — *„se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei”*, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar pentru daunele plătite de autoritatea sau instituția publică, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ. Dispozițiile de lege criticate — art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 — prevăd că dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare *„se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei”*. Autorii excepției sunt nemulțumiți, în esență, de faptul că termenul de prescripție de 3 ani curge de la data producerii pagubei, iar nu de la data la care a cunoscut paguba, cum prevede Codul civil.

23. Cu privire la susținerile potrivit cărora art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 nu este previzibil, nefiind suficient de clar și de precis pentru a putea fi aplicat și, în consecință, s-ar impune, în opinia autorilor excepției, armonizarea acestuia cu art. 2.528 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia „*Prescripția dreptului la acțiune în repararea unei pagube care a fost cauzată printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea*”, Curtea reține că, prin Decizia nr. 456 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 13 august 2015, paragraful 21, pronunțându-se asupra prevederilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, a observat că dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice, conform art. 117 din Legea nr. 188/1999. Or, legislația specifică funcției publice cuprinde reglementări diferite față de legislația muncii. Însuși Codul muncii stabilește prin art. 278 alin. (2) că acesta se aplică „[...] cu titlu de drept comun [...] în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective”. Având în vedere acestea, Curtea nu poate constata că dispozițiile de lege criticate ar fi neclare, nefiind armonizate cu cele ale Codului civil și ale Codului muncii și, prin urmare, ar contraveni art. 1 alin. (5) din Constituție.

24. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 16 din Constituție și bazată pe faptul că reglementarea angajării răspunderii patrimoniale a funcționarului public este diferită față de cea a angajaților cărora li se aplică Codul muncii, Curtea reține că, prin Decizia nr. 456 din 16 iunie 2015, precitată, paragrafele 15 și 17, a constatat că, într-adevăr, regulile în conformitate cu care se poate angaja răspunderea civilă a funcționarului public sunt diferite de cele aplicabile în cazul stabilirii răspunderii patrimoniale a angajatului cu contract individual de muncă. În cel de-al doilea caz, angajatorul trebuie să se adreseze instanței cu o acțiune în pretenții pentru a putea angaja răspunderea contractuală a salariatului, potrivit art. 254 alin. (1) din Codul muncii. În schimb, pentru recuperarea prejudiciilor produse de funcționarii publici autorității sau instituției angajatoare, aceasta va emite un ordin sau o dispoziție de imputare. Asupra dispozițiilor din Legea nr. 188/1999 care reglementează modalitatea de reparare a pagubelor aduse autorității sau instituției publice de către funcționarul public, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa. Astfel, prin Decizia nr. 481 din 22 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 952 din 26 octombrie 2005, a verificat constituționalitatea aceluiași dispoziții legale care, la acel moment, anterior republicării din anul 2007 a Legii nr. 188/1999, se regăseau la art. 73 alin. (1), având un conținut normativ identic cu cel actual. Cu acel prilej, Curtea a observat că recuperarea pagubelor produse patrimoniului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public, care se face prin emiterea unui ordin sau a unei dispoziții de imputare ori, după caz, a asumării unui angajament de plată, constituie „o modalitate specifică, mult simplificată și operativă, de acoperire a unui prejudiciu, explicabilă prin raportul specific de autoritate existent între conducătorul autorității sau instituției publice și funcționarul supus rigorilor unui statut special, care îl deosebește de persoana angajată în baza unui contract de muncă”.

25. Referitor la semnificația art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, în același timp, acesta nu exclude, ci,

dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Or, așa cum a reținut Curtea și prin Decizia nr. 328 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 2 august 2013, „statutul special al funcționarilor publici, care conferă acestora anumite avantaje și garanții față de personalul contractual, cum ar fi, de exemplu, stabilitatea în funcție, justifică un tratament juridic diferit”. Aplicând aceste considerente de principiu la speță, Curtea constată că prevederea de lege criticată, potrivit căreia dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei, nu contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, neinstituind nici privilegii și nici discriminări. De altfel, și potrivit art. 211 lit. c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, „*Cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate după cum urmează: [...] c) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate pot fi cerute în termen de 3 ani de la data producerii pagubei*”.

26. Referitor la critica privind încălcarea art. 136 alin. (2) din Constituție privind proprietatea publică, prin faptul că dispoziția de lege criticată îngreudește nelegal posibilitatea de recuperare a prejudiciului de la funcționarul public, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat reglementează tocmai procedura de reparare a pagubelor autorității sau instituției publice, necontravenind astfel principiului constituțional potrivit căruia proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege.

27. Cât privește susținerile referitoare la momentul concret al începerii termenului de prescripție a emiterii ordinului sau dispoziției de imputare în situația în care prejudiciul ar fi constat printr-un raport al Curții de Conturi, instanța de contencios constituțional constată că aceste susțineri vizează, în realitate, o chestiune referitoare la interpretarea și aplicarea concretă a dispozițiilor de lege criticate la situația dedusă judecătii, care intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești. De altfel, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 și 12 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și a dispozițiilor art. 211 lit. c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 2.526 din Codul civil, prin Decizia nr. 19 din 3 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 24 octombrie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că „*actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea unui prejudiciu produs de un salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite, nu marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului*”. La paragraful 67 al acestei decizii, s-a reținut că, pentru perioada ulterioară datei de 13 mai 2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 62/2011, dispozițiile art. 211 lit. c) din acest act normativ prevăd data producerii pagubei ca fiind momentul nașterii dreptului la acțiunea în răspunderea patrimonială. La paragraful 57 al acestei decizii, instanța supremă a reținut că „*paguba constatată, preexistentă raportului Curții de Conturi sau al unui alt organ cu atribuții de control, trebuia să fie cunoscută independent de constatările organului de control, cu atât mai mult cu cât raportul a fost efectuat în baza actelor aflate în posesia entității controlate*”.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Primarul Municipiului Târgu Jiu și Unitatea Administrativ-Teritorială Târgu Jiu în dosarele nr. 5.172/95/2017, nr. 5.170/95/2017/a1*, nr. 5.724/95/2017 și nr. 5.746/95/2017 ale Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor public sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Nicoleta Rusu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Sănătății**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății, formulată prin Adresa nr. NT/2.708 din 20 mai 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10.618/A.T. din 20 mai 2020, precum și Adresa nr. 17.830/2020 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Nicoleta Rusu, șef birou — Serviciul avizare interministerială și pregătire ședințe de Guvern, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase București, 20 mai 2020.
Nr. 248.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 414/2020 privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 2.726/2020 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere:

— dispozițiile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, care indică necesitatea unui răspuns amplificat la situația de urgență determinată de răspândirea noului coronavirus;

— dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;

— prevederile art. 31 paragraful 2 lit. c) din Regulamentul sanitar internațional 2005, pus în aplicare prin Hotărârea Guvernului nr. 758/2009,

ținând cont de prevederile art. 25 alin. (2), ale art. 27 alin. (5) și ale art. 78 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 414/2020 privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 12 martie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru toate persoanele care intră pe teritoriul României din străinătate se instituie măsura carantinării/izolării la locuință/locația declarată de persoana în cauză, împreună cu colocatarii, inclusiv familia/apartinătorii după caz.”

2. La articolul 1, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), persoanele care nu au posibilitatea îndeplinirii condițiilor pentru carantină/izolare la locuință/altă locație sau care solicită acest lucru pentru a nu își expune familia pot opta pentru măsura carantinei instituționalizate, în spații special destinate puse la dispoziție de autoritățile administrației publice locale. Persoanele au obligația de a completa declarația al cărei model este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. La articolul 1, după alineatul (2¹) se introduc două noi alineate, alineatele (2²) și (2³), cu următorul cuprins:

„(2²) Persoanele aflate în carantină instituționalizată rămân în carantină în spațiile respective până la expirarea perioadei de 14 zile de la data intrării în carantină.

(2³) Pe durata măsurii de izolare/carantină la locuință/altă locație sau carantină instituționalizată, persoanele care nu prezintă simptome asociate COVID-19, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind utilizarea materialelor individuale de protecție împotriva COVID-19, pot participa la

ceremonialul de înmormântare în cazul decesului soțului/soției, unei/unui rude/afin de gradul 1—3, cu acordul direcției de sănătate publică și avizul centrelor județene/al municipiului București de coordonare și conducere a intervenției.”

4. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Fac excepție de la prevederile art. 1 următoarele categorii de persoane:

a) conducătorii autovehiculelor de transport marfă cu capacitatea maximă autorizată mai mare de 2,4 tone, care nu prezintă simptome asociate COVID-19, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind utilizarea materialelor individuale de protecție împotriva COVID-19;

b) conducătorii autovehiculelor pentru transport persoane care au mai mult de 9 locuri pe scaune, inclusiv locul conducătorului, care nu prezintă simptome asociate COVID-19, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind utilizarea materialelor individuale de protecție împotriva COVID-19;

c) conducătorii auto prevăzuți la lit. a) și b) care se deplasează în interesul desfășurării profesiei din statul de rezidență al acestora într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat al Uniunii Europene în statul de rezidență, indiferent dacă deplasarea se face prin mijloace individuale sau în cont propriu;

d) membri ai Parlamentului European, parlamentari și personal aparținând sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională;

e) piloții de aeronave și personalul navigant;

f) mecanicii de locomotivă și personalul feroviar;

g) personalul navigant român, maritim și fluvial care se repatriază prin orice mijloc de transport, care prezintă autorităților competente «certificatul pentru lucrătorii din sectorul transporturilor internaționale», al cărui model este publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 096 I din 24 martie 2020;

h) personalul navigant maritim și fluvial care efectuează schimbul de echipaj la bordul navelor aflate în porturile românești, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, dacă la intrarea în țară, precum și la îmbarcarea/debarcarea de pe navă prezintă autorităților competente «certificatul pentru lucrătorii din sectorul transporturilor internaționale», al cărui model este publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 096 I din 24 martie 2020;

i) personalul navigant care debarcă de la bordul navelor de navigație interioară, care arborează pavilion român, într-un port românesc, cu condiția asigurării de către angajatori a certificatului pentru lucrătorii din transportul internațional și a echipamentelor individuale de protecție împotriva COVID-19, pe timpul deplasării de la navă la locația unde poate fi contactat în perioada dintre voiajuri;

j) lucrătorii transfrontalieri care intră în România din Ungaria, Bulgaria, Serbia, Ucraina sau Republica Moldova;

k) angajați ai operatorilor economici din România care efectuează lucrări, conform contractelor încheiate, în afara teritoriului României, la întoarcerea în țară, dacă dovedesc raporturile contractuale cu beneficiarul din afara teritoriului național;

l) reprezentanții companiilor străine care au filiale/sucursale/reprezentanțe sau agenții pe teritoriul național, dacă la intrarea pe teritoriul României dovedesc raporturile contractuale cu entitățile economice de pe teritoriul național;

m) persoanele care intră în România pentru prestarea unor activități de utilizare, instalare, punere în funcțiune, mentenanță, service a echipamentelor și tehnicii medicale, precum și a echipamentelor din domeniile științific, economic, apărare, ordine publică și securitate națională, dacă dovedesc raporturile contractuale cu beneficiarul/beneficiarii de pe teritoriul României, precum și inspectorii organismelor internaționale;

n) membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și ai altor reprezentanțe diplomatice acreditate la București, posesorii de pașapoarte diplomatice, personalul asimilat personalului diplomatic, precum și membrii Corpului Diplomatic și Consular al României și posesorii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, precum și membrii familiilor acestora;

o) angajații sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională care se întorc în România din misiuni executate în afara țării;

p) elevii/studentii, cetățeni români sau cetățeni ai statelor vecine României, cu domiciliul sau reședința în afara României și înmatriculați în unitățile/instituțiile de învățământ de pe teritoriul țării noastre, care au de susținut probe sau examene la încheierea ciclurilor de învățământ gimnazial/liceal/învățământ superior;

q) personalul medical, ambulanțier și personalul paramedical aflați în misiune sau care se întorc din misiune.

(2) Conducătorii autovehiculelor de transport marfă sau persoane pot tranzita teritoriul României dacă respectă următoarele condiții minimale:

a) utilizează doar coridoare de tranzit și puncte pentru trecerea frontierei de stat situate la capetele acestor coridoare, aprobate de către Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și Ministerul Afacerilor Interne, fiind interzisă abaterea de la acestea;

b) tranzitarea teritoriului României se face într-un interval de timp minim, fără a depăși 48 de ore de la intrarea în România, incluzând și perioadele de staționare pentru odihna zilnică normată;

c) staționarea autovehiculului se realizează exclusiv în parcări situate pe coridoarele de tranzit, marcate în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), conducătorul autovehiculului va fi obligat să intre în carantină 14 zile în spațiile special destinate în acest scop, suportând cheltuielile efectuate cu carantinarea sa. Autovehiculul poate fi preluat, în acest caz, de un reprezentant al deținătorului.”

5. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 1 se constată, conform competențelor, de către personalul împuternicit din cadrul Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății și al Serviciului control în sănătate publică din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, în conformitate cu prevederile art. 30 lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 857/2011 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele din domeniul sănătății publice, cu modificările și completările ulterioare.”

6. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

7. Anexele nr. 4 și 5 se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

DECLARAȚIE

Măsura dispusă de D.S.P.: ☐ trimitere spre spital ☐ izolare la adresa declarată	☐ carantinare instituționalizată	Semnătură DSP:
---	---	----------------

Nume	Prenume
C.N.P.	Data nașterii (pentru cetățeni străini): ziua luna anul

Țara de plecare

Declar pe propria răspundere că:

— am luat cunoștință de faptul că, pentru a preveni răspândirea pe teritoriul României a virusului COVID-19, am obligația de a mă supune procedurilor de izolare/carantinare/internare, după caz;

— pentru punerea în aplicare a măsurii izolării/carantinării, după părăsirea perimetrului punctului de trecere a frontierei, mă voi deplasa pe cea mai scurtă rută la următoarea adresă:

localitatea ..... str. .... nr. ...., bl. ...., ap. ...., sectorul/județul .....

— sunt de acord ca datele cu caracter personal și informațiile furnizate să fie prelucrate de către autoritățile competente;

— am luat cunoștință de prevederile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații și cele ale art. 352 din Codul penal cu privire la zădărnicierea bolilor.

Pe perioada șederii în România pot fi contactat la:

telefon: .....

Semnătura

.....

Data

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

